

Anden næstformand (Henning Grove):

Og så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Som det også fremgår af den beretning, der blev vedtaget i går, er der omkring proceduren i denne sag mange kritisable ting. Jeg er stadig væk dybt rystet over, at EU-landenes stats- og regeringschefer har en beslutningsprocedure, hvor man kan ringe til hinanden en sen søndag aften og sige: Hej, du, skulle vi ikke lige lave en meget vidtgående aktion imod et andet land? Og så skal man sige ja eller nej lige med det samme.

Det er dybt, dybt uansvarligt, at man træffer så vidtgående beslutninger på den måde. Derfor burde statsministeren den pågældende søndag aften have bedt om time out, bedt om at få lov til lige at snakke med sit parlamentariske bagland, før han sagde ja eller nej til det pågældende forslag. Det er uansvarligt, og det vil jeg fastholde.

Vi har alligevel sagt o.k., fordi vi er enige i, at det ville være et forkert signal, hvis vi som det eneste land stod udenfor. Det kunne fortolkes som en støtte til Jörg Haider, og vi ønsker under ingen omstændigheder at kunne tages til indtægt for, at Danmark støtter Jörg Haider og den politik, han står for. Men særlig smart var det ikke, særlig hensigtsmæssigt var det ikke, den måde, det her foregik på.

Statsministeren var i sin tale meget offensiv omkring hele denne her beslutning, og det undrede mig lidt. Jeg har ikke noget imod, at der var en række principielle betragtninger omkring demokrati, og hvad demokrati er, for jeg synes, at det her giver anledning til en række principielle diskussioner om, hvordan vi skal håndtere højrepopulismen, hvordan vi skal håndtere kræfter, som vi er politisk uenige med.

Statsministeren sagde, at vi skal lære af historien. Javist, hvem er uenig i det? Selvfølgelig skal vi det. Men hvad har det med denne her sag at gøre? Han siger i forlængelse af Hal Koch, at der findes demokratiske værdier, at demokratiet ikke bare er flertallets ret. Javist, men hvad har det med denne her sag at gøre? Han siger, at også mindretallet skal have rettigheder. Javist, men det er måske netop her, problemet er. For sådan som man kan opfatte EU-aktionen, er den jo netop, at man går ind og siger, at der er visse mindretal, der er mindre egnede end andre, og der er visse mindretalsbe-

vægelser, som man ikke vil give ret til at danne regering, og så er man straks ude i nogle meget, meget vanskelige afgrænsningsproblemer. Hvem er de næste, som det kan gå ud over? Er det kommunister? Er det PDS i Tyskland? Er det Vänsterpartiet i Sverige?

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man efterfølgende får en debat om, hvad det er, der er indenfor i varmen, eller hvad der er udenfor, så vi ikke får et europæisk demokrati, hvor det kun er de store mainstream-partier, socialdemokratierne og de kristdemokratiske og liberale partier, der får lov til at danne regering, uden at der skal være aktioner udefra.

Der har været en sammenligning med Tyskland i starten af 1930'erne, men sammenligningen holder ingen steder. Problemet med Tyskland i 1930'erne var, at der var et objektivt grundlag for en nazistisk udvikling. Det interessante her er jo ikke, hvad Jörg Haider går rundt og siger. Det interessante er: Er der basis for en ny nazisme i Østrig? Er 27 pct. af østrigerne blevet nazister? Nej, det er de ikke.

Det er, som jeg tidligere har sagt i dag, udtryk for en protest imod nogle sammenspiste, forpamprede partier, der har undertrykt ethvert demokrati i Østrig i mange år, og det er noget fuldstændig andet end den nazistiske udvikling, man så i Tyskland i starten af 1930'erne.

Der blev spurgt: Skal vi blande os? Ja, det skal vi da. Amtsterdamtraktaten har udmærkede bestemmelser for, hvornår man skal blande sig, men det er, når der er sket overtrædelser af menneskerettighederne. Så skal vi blande os. Så er der en helt klar procedure for det. Ja, så lad os gøre det.

Skal vi blande os, også før man danner en regering? Ja, via at vi udtaler os. Der er intet for vejen for, at vi går ind og udtaler os i forhold til det politiske grundlag for et vist parti, men der er stor forskel på at blande sig gennem udtalelser og så at sige: Hvis I ikke gør sådan og sådan, så træder der straffeforanstaltninger i gang. Det er dér, problemet ligger. Det er, at vi siger: Hvis I ikke gør sådan og sådan, vil vi straffe jer. Det er for mig at se en dybt, dybt betænkelig udvikling i det europæiske samarbejde, hvis det går i den retning. Derfor er det stadig væk en meget, meget problematisk aktion, som man her er startet på.

Der er mange, der spørger, om det her så er udtryk for en ny udvikling i EU's historie. Måske, men jeg håber det ikke, for som jeg har sagt tidligere: Opgøret med Jörg Haider skal